

Estimats Lluc i Joana

«Històries, plenes d'humanitat, que un pare envia als seus fills des de la llunyania. Tot el contrari que l'autocar que mostra amb tota la cruesa l'ideari de Ciutadans»

Sembla que no en vam tenir prou amb la patètica imatge de l'autocar del grup ultraconservador Hazte Oír. Recorden que el volien fer passejar per la geografia espanyola amb un missatge contra la transsexualitat que semblava sorgit de la ment d'un inquisidor del segle XV? I recorden també que tot va finir com el rosari de l'aurora? Doncs bé, per acabar-ho d'adobar, ara en tenim una nova versió. Diferent en el contingut, però igualment plena d'odi.

Em refereixo als autocars que Ciutadans fa circular per Madrid i ?aquests dies, aprofitant la campanya electoral? per Andalusia. El primer, contra l'indult als presos polítics independentistes (que ja han estat jutjats i condemnats, Albert Rivera?). El segon, contra un suposat pacte entre el que aquests aprenents de falangistes entenen com a eix del mal: Pedro Sánchez, Susana Díaz, Carles Puigdemont i Oriol Junqueras.

Especialment sagnant és la imatge d'un Oriol Junqueras esclafint-se de riure. Suposem que deu estar tan content perquè, com afirma la seva diputada Lorena Roldán, estar reclus a la presó de Lledoners és com passar unes vacances en un hotel de cinc estrelles. Un hotel de cinc estrelles no pas situat al cor del Bages, no es pensin, sinó en ple Carib, enmig d'aquelles inacabables platges de sorra blanca i amb tot pagat.

Realment s'ha de ser molt mala persona per fer aquest tipus d'afirmacions. S'ha de tenir la humanitat d'una rabosa i la talla moral d'un albercoc per parlar de privilegis en el cas d'unes persones que són en una vergonyosa presó provisional a causa d'haver defensat que els catalans puguem decidir lliurement el nostre futur. Amb urnes i no amb bales, amb paperetes i no pas amb bombes.

I ja que parlem d'Oriol Junqueras, permetin-me que faci una excepció i que esmenti un projecte en què he treballat, com a editor de Sàpiens, de manera molt directa. L'edició d'una selecció dels contes i les històries que el president d'Esquerra envia als seus fills, primer des de la presó d'Estremera i ara des de la de Lledoners.

Un Oriol Junqueras que només pot veure el Lluc i la Joana dues hores al mes i que, al llarg d'aquest any que porta empresonat, únicament ha pogut abraçar una vegada el seu pare. Això és un hotel de 5 estrelles, senyors de Ciutadans?

A Estimats Lluc i Joana hi ha ovelles perdudes, eclipsis de lluna, dracs i volcans, savis antics, romans al que avui és Sant Vicenç dels Horts o experiments per fer ploure a la cuina de casa. Les històries, plenes d'humanitat, que un pare envia als seus fills des de la llunyania. Tot el contrari que l'autocar que mostra amb tota la cruesa l'ideari de Ciutadans. Tendresa enfront de rancúnia. Esperança contra l'odi més primari.